

Дещо про практику нового ВС у податкових спорах

Данило Гетманцев

*Почесний президент Юридичної компанії Jurimex,
експерт TaxLink, член Європейської асоціації податкових професорів, президент
Асоціації податкових радників, доктор юридичних наук, професор*

Старі пісні про головне або ВС про фіктивність

**Постанова Верховного Суду від
16.01.2018 у справі 2а-7075/12/2670**

«Статус фіктивного, нелегального підприємства несумісний з легальною підприємницькою діяльністю. Господарські операції таких підприємств не можуть бути легалізовані навіть за формального підтвердження документами бухгалтерського обліку».

**Ми вже бачили це у постанові Верховного Суду України від 1 грудня
2015 року по справі №826/15034/14**

Порушення контрагентів – не підстава для позбавлення платника податкової вигоди

**Постанова Верховного Суду від
18.01.2018 у справі 805/6031/13-а**

«Слід зазначити, що поняття "добросовісний платник", яке вживається у сфері податкових правовідносин, не передбачає виникнення у платника додаткового обов'язку з контролю за дотриманням його постачальниками правил оподаткування та податкового законодавства, а тому можливі порушення податкового законодавства з боку контрагента-постачальника, за відсутності доказів протиправної змови учасників операцій з метою отримання позивачем (покупцем) необґрунтованої податкової вигоди, не є безумовною підставою для висновку про порушення саме покупцем вимог податкового законодавства та позбавлення його права сформованих податкових вигод за фактично вчиненою операцією».

Компромісна позиція

Постанова Верховного Суду від 25.01.2018 у справі 2а-4259/12/1070

«...суди повинні надати належну правову оцінку усім доказам та обставинам... ..сукупному зв'язку один з одним, з'ясувати характер та зміст спірних операцій ...дослідити договори укладені з останнім, а також усі укладені на його реалізацію первинні документи ... і лише на підставі цього робити вмотивовані висновки про достовірність чи не достовірність даних, вказаних в первинних документах, або про їх невідповідність вимогам чинного податкового законодавства чи навпаки, а також про те, чи відбувся дійсний рух активів між учасниками відповідних операцій, про наявність зв'язку між фактом придбання товарів/робіт/послуг з понесенням інших витрат із господарською діяльністю платника податку та використання їх у господарській діяльності.

Компромісна позиція

**Постанова Верховного Суду від
25.01.2018 у справі 2а-4259/12/1070**

«...навіть наявність у покупця належно оформлених документів, необхідних для віднесення певних сум до податкового кредиту, зокрема виданих продавцем податкових накладних, **не є безумовною підставою формування податкового кредиту**, у разі не доведення реальності здійснених господарських операцій та факту використання придбаних товарів/робіт/послуг в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

Як трактувати це положення КАС України?

Підпункт 8) пункту 1 Перехідних положень КАС України:

«8) суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів або палати (об'єднаної палати), передає справу на розгляд Великої Палати Верховного Суду, якщо така колегія або палата (об'єднана палата) вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду України.»

Дякую за увагу!